

Sygn. akt XI C 457/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Wójcik

Protokolant: Joanna Dylak

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. z siedzibą we W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. zasądzić od strony powodowej P. z siedzibą we W. na rzecz pozwanego M. M. kwotę 1 107 zł (w tym 207 zł podatku od towarów i usług) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu;

III. oddalić wniosek strony powodowej o zwrot połowy uiszczonej opłaty sądowej od pozwu.

Sygnatura akt XI C 457/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 marca 2017 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) strona powodowa P. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. M. na jej rzecz kwoty 2 606,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu obejmujących opłatę sądową od pozwu w kwocie 100 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podała, że w dniu 19 czerwca 2008 r. pozwany M. M. zawarł umowę bankową z C. (poprzednio (...) Bank S.A.) o numerze (...), na podstawie której otrzymał kwotę pieniężną i jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania. Następnie w dniu 27 września 2013 r. C. (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarł z P. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z powyższej umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym.

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu będącego adwokatem, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, nieopłaconych przez pozwanego w całości ani w części. Podniósł, że umowa stanowiąca podstawę zobowiązań pozwanego wobec zbywcy wierzytelności tj. C. jest z mocy prawa nieważna i w związku z tym strona

powodowa nie może skutecznie dochodzić tych wierzytelności. Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2018 r. zarzucił, że strona powodowa nie wykazała legitymacji do dochodzenia przedmiotowego roszczenia, nie wykazała wysokości kwoty dochodzonej pozwem ani nie przedłożyła umowy bankowej, z której wynika przedmiotowa wierzytelność. Nadto zarzucił, że strona powodowa nie wykazała, że pozwanego łączył jakikolwiek stosunek cywilnoprawny z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. bądź z (...) Bank S.A. z siedzibą we W., a także nie wykazała, że zapłaciła na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. pierwszej raty ceny zgodnie § 5 ust. 1 umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 września 2013 r. zawartej pomiędzy stroną powodową a (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. Także pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, zaprzeczając że zawierał jakąkolwiek umowę z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. bądź z (...) Bank S.A. z siedzibą we W..

Następnie w dniu 22 lutego 2018 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) pismem procesowym datowanym na dzień 19 lutego 2018 r. strona powodowa P. z siedzibą we W. cofnęła pozew w niniejszej sprawie bez zrzeczenia się roszczenia oraz wniosła o umorzenie postępowania i zwrot połowy uiszczonych opłat od pozwu powołując się na art.79 ust. 1 pkt 3 lit.a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.).

Z kolei w dniu 16 marca 2018 r. pozwany złożył pismo procesowe datowane na dzień 14 marca 2018 r. w którym, w związku z cofnięciem pozwu przez stronę powodową, wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2018 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał zgodę na cofnięcie pozwu i wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu i oświadczył, że koszty te nie zostały uiszczone przez pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2017 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) strona powodowa P. z siedzibą we W. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego M. M. na jej rzecz kwoty 2 606,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu obejmujących opłatę sądową od pozwu w kwocie 100 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

(dowód: pozew – k. 2 – 18 verte)

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2018 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu ustanowił dla pozwanego M. M. pełnomocnika z urzędu, którego wyznaczyła Okręgowa Rada Adwokacka we W. w osobie adwokata J. H..

(dowód:

- postanowienie z dnia 5 stycznia 2018 r. – k. 44;

- pismo (...) we W. z dnia 16 stycznia 2018 r. – k.48)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu będącego adwokatem, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, nieopłaconych przez pozwanego w całości ani w części.

(dowód: odpowiedź na pozew – k. 51)

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2018 r., pełnomocnik z urzędu pozwanego ponownie wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu i oświadczył, że koszty te nie zostały uiszczone przez pozwanego.

(dowód: protokół rozprawy z dnia 31 stycznia 2018 r. – k. 52-53)

W dniu 22 lutego 2018 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) pismem procesowym datowanym na dzień 19 lutego 2018 r. strona powodowa P. z siedzibą we W. cofnęła pozew w niniejszej sprawie bez zrzeczenia się roszczenia oraz wniosła o umorzenie postępowania i zwrot połowy uiszczonych opłat sądowej od pozwu

(dowód: pismo procesowe strony powodowej datowane na dzień 19 lutego 2018 r. wraz z kopertą – k. 55 – 56)

W dniu 16 marca 2018 r. (data prezentaty Sądu) pozwany złożył pismo procesowe datowane na dzień 14 marca 2018 r. w którym wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2018 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał zgodę na cofnięcie pozwu i wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu i oświadczył, że koszty te nie zostały uiszczone przez pozwanego.

(dowód:

- pismo procesowe pozwanego z dnia 16 marca 2018 r. – k. 58,

- protokół rozprawy z dnia 4 kwietnia 2018 r. – k. 62)

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie należało umorzyć.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zważyć należy ponadto, iż na podstawie art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Stosownie do treści przepisu art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

W niniejszej sprawie strona powodowa P. z siedzibą we W. cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia w piśmie procesowym wniesionym w dniu 22 lutego 2018 r. (data nadania w urzędzie pocztowym), czyli już po rozpoczęciu pierwszej rozprawy która odbyła się w dniu 31 stycznia 2017 r. (była to pierwsza rozprawa o której pozwany był prawidłowo zawiadomiony). Tym samym w świetle przepisu art. 203 § 1 k.p.c. dla skuteczności cofnięcia pozwu było wymagane wyrażenie zgody przez pozwanego. W piśmie procesowym z dnia 16 marca 2018 r. (data prezentaty Sądu), datowanym na dzień 14 marca 2018 r. pełnomocnik pozwanego wyraził zgodę na cofnięcie pozwu przez stronę powodową, a następnie podtrzymał tą zgodę na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2018 r. Tym samym należy stwierdzić, że cofnięcie pozwu nastąpiło za zezwoleniem pozwanego.

Nadto Sąd ocenił cofnięcie pozwu jako skuteczne, gdyż nie stwierdził, by zaistniały okoliczności, o których mowa w przepisie art. 203 § 4 k.p.c. – okoliczności sprawy nie wskazują bowiem, by cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa.

Mając na uwadze powyższe oraz uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne i skuteczne, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 203 § 2 zd. 2 k.p.c., w sytuacji cofnięcia pozwu, na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. W piśmie procesowym z dnia 16 marca 2018 r. (data prezentaty Sądu), datowanym na dzień 14 marca 2018 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2018 r. podał, że wnosi o zasądzenie od strony

powodowej na rzecz pozwanego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu i oświadczył, że koszty te nie zostały uiszczone przez pozwanego.

Zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. „w sprawie opłat za czynności adwokackie” (Dz.U.2015 poz.1800 z dnia 5 listopada 2015 r. ze zm.) stawki minimalne przy wartości przedmiotu sporu powyżej 1500 zł do 5000 zł wynoszą 900 zł. Na koszty poniesione przez pozwanego składa się jedynie koszt zastępstwa adwokackiego, nieopłaconego przez pozwanego ani w całości ani w części. Wartość przedmiotu sporu określona przez stronę powodową wynosiła 2 606,86 zł, zatem należne pozwanemu koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zastępstwa procesowego) wynoszą 900 zł. W sprawie pozwany korzystał z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, wobec czego Sąd podwyższył opłatę o stawkę podatku od towarów i usług w wysokości 23%, przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, co łącznie dało kwotę 1 107 zł. Należy wskazać, że w przypadku cofnięcia pozwu pozwany jest traktowany jak wygrywający proces, dlatego należy mu się zwrot kosztów procesu, o ile złoży w tym zakresie wniosek. Wyjątkiem jest jedynie sytuacja, gdy cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek dokonania zapłaty przez pozwanego po wytoczeniu powództwa (Telenga P., Komentarz do art. 203 Kodeksu postępowania karnego [w:] Jakubecki A. (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz do art. 1-729, wyd. VII, WKP 2017), co nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w punkcie II sentencji postanowienia.

Wniosek strony powodowej o zwrot połowy uiszczonej opłaty sądowej od pozwu nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” (t.j. z dnia 21 kwietnia 2016 r. Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonej opłaty od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia (tu rozprawy), na które sprawa została skierowana. Sprawa, zarządzeniem z dnia 15 listopada 2017 r., została skierowana na rozprawę, której pierwszy termin, o którym pozwany został prawidłowo zawiadomiony, odbyła się w dniu 31 stycznia 2018 r. Jaki wyżej wskazano strona powodowa cofnęła pozew dopiero w piśmie procesowym wniesionym w dniu 22 lutego 2018 r. (data nadania w urzędzie pocztowym), czyli już po rozpoczęciu pierwszej rozprawy, a zatem już po rozpoczęciu posiedzenia na które sprawa została skierowana.

Wobec powyższego nie została spełniona ustawowa przesłanka warunkująca zwrot stronie powodowej połowy uiszczonej opłaty sądowej od pozwu i na podstawie wyżej powołanego przepisu artykułu oddalono przedmiotowy wniosek strony powodowej, o czym orzeczono jak w punkcie III sentencji postanowienia.